WALPO

3/16

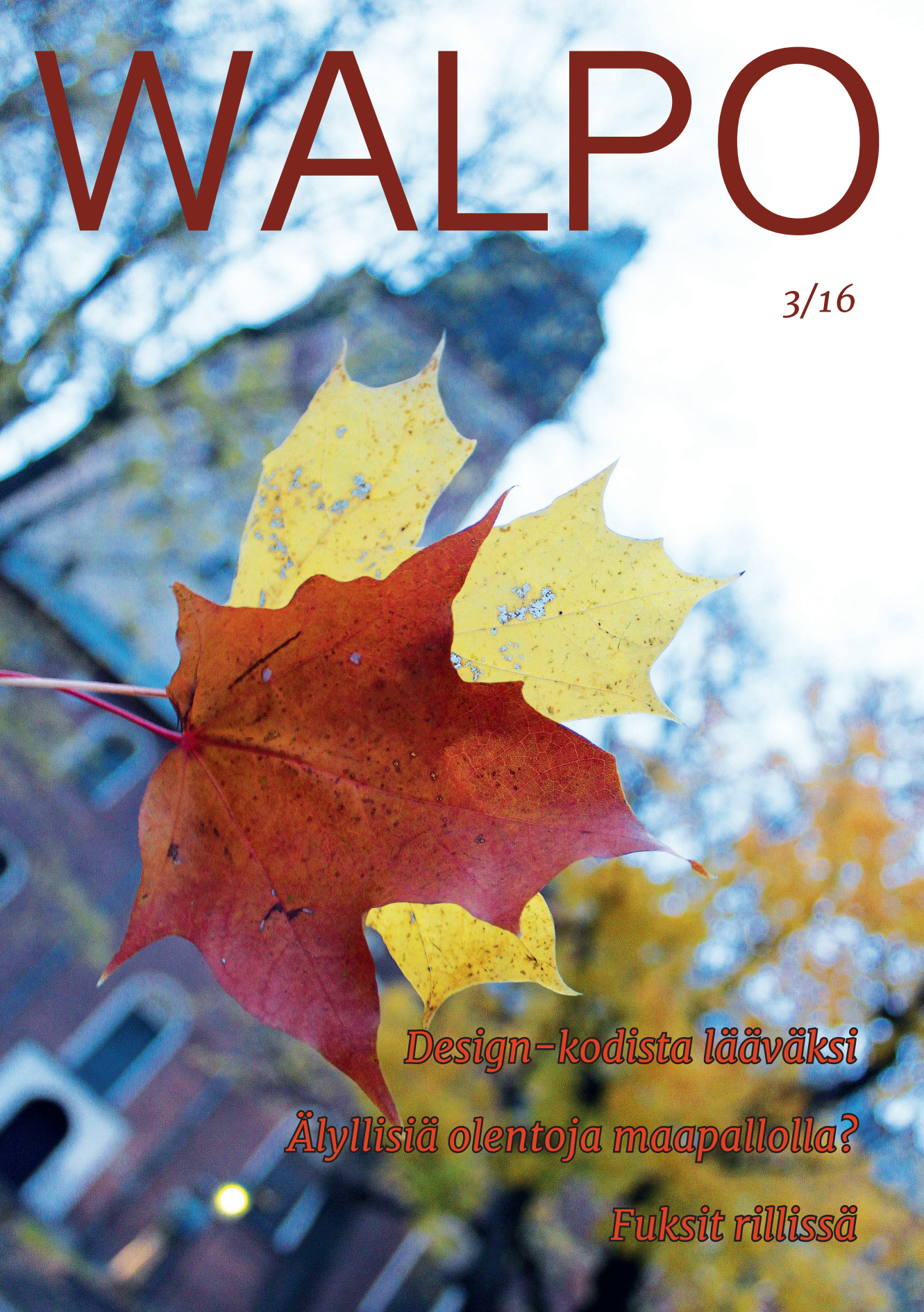

Design-kodista lääväksi

Älyllisiä olentoja maapallolla?

Fuksit rillissä

Sisällys

Pääkirjoitus	**3**
Puheenjohtajan päiväkäsky	**4**
Design- kodista lääväksi	**6**
Urheiluhenkeä ja poliittista teatteria	**10**
First word in Finnish: Olut!	**14**
Suomalainen kirjoittelija teki hämmentävän löydön- älyllisiä olentoja maapallolla?	**18**
From Russia with Love	**24**
Fuksit rillissä	**26**
Esittelyssä Democratize	**33**
Kesä Kalifornian auringon alla	**36**

WALPO

Päätoimittajat: Petteri Mäkitalo
pemamak@utu.fi

Roosa Veijola
roemve@utu.fi

Toimituskunta: Jaakko Brummer
Iida Hallikainen
Paul Hermansson
Salla Jantunen
Roope Kinisjärvi
Saku Martikainen
Susanna Nurmi
Erika Takku

Muut kirjoittajat: Vilma Särkkä

Editoija: Eeva Vasara

Kansi: Roosa Veijola

Kuvitus: Susanna Nurmi

Taitto: Petteri Mäkitalo & Roosa Veijola

Mainoshankinta: Milla Ojalehto
mianoja@utu.fi

Pietari Pikkuaho
pietari.j.pikkuaho@utu.fi

Levikki: 100 & nettijulkaisu

Julkaisija: Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry
Rehtorinpellonkatu 4B
2. Kerros
20500
Turku

Painopaikka: Painosalama Oy

Pääkirjoitus

Roosa Veijola

Mistä on tyypillinen pääkirjoitus tehty? Lehden monipuolisen sisällön erittelystä, sekä pontevasta, mutta korrektin pehmeästä mielipiteen ilmaisusta. Ajankohtainen asia ja siitä esitetty selkeä kannanotto kiinnostavat. Kanelia ja koiranhännän tupsukoita vielä kaupan päälle ja *Avot*. Voisin noudattaa kaavaa, mutta vapaalla kädellä piirtäminen on paljon mukavampaa.

Tekstin tuottaminen ei ole täysin kivuton prosessi, vaikka lopputulos näyttäisi vaivattomalta. Moni walpolainen sen tietää, ja siksi päätoimittajana arvostan suuresti tätäkin käsissä pitelemäänne aikaansaannosta. Tekstit vaativat paljon ajatustyötä: myös sellaista, mikä ei paperille päädy. Tämä on osatekijä siihen, miksi lehden ilmestyminen paukuttaa deadlineja. Luetaan taustoja, järjestetään haastatteluja, tarkastetaan faktoja. Kirjoitetaan tai ajatellaan; kirjoitetaan ja ajatellaan. Jokaisella toimituskuntamme jäsenellä on oma tyylinsä tehdä juttuja. Osa hautoo niitä pitkään kuin kultamunaa, toiset kirjoittavat luomuksensa luovuuspäissään yön pikkutunneilla. Lopputulos on silti sama: ilman toimituskuntaa meillä ei olisi sisältöä.

Tarkoituksenamme oli painottaa tämän vuoden fuksivuosikerralle, ettei Walpo ole kovin korkean kynnyksen julkaisualusta. Kun itse kirjoitin ensimmäisen juttuni Walpoon, muistan pyytäneeni siitä palautetta silloiselta päätoimittajalta syksyn 2014 syysristeilyllä. Kontekstin huomioon ottaen ei ehkä liene yllättävää, että palaute oli hyvää kuin Jukka Lindströmin karisma. Lehtemme tarkoituksena onkin tarjota harjoittelualusta omien taitojen kehittämiselle ja rohkeudelle julkaista tuotoksia muiden luettavaksi. Iloksemme huomasimme, ettei mainostuksemme täysin hukkunut metsään. Saimme ennätysmäärän hakemuksia. Tällä menolla toimituskuntahaun voisi pian liittää osaksi syyskokousta. *Make Walpo great again*!

Tämän aasinsillan turvin hyppään nyt hetkeksi ajankohtaisuuksiin. Jännittävät ajat näyttävät meille marraskuussa, keiden harteille P-klubin seuraava hallituskausi myönnetään. Pian vuosijuhlien jälkeen saamme myös kuulla, kuka on yksi kansainvälisen politiikan päätähdistä ainakin seuraavien neljän vuoden ajan. Kumpi voittaa, karhu vai leijona? Välillä vaaliväittelyitäkin katsoessa tuntuu, että pääaineemme oikea kutsumanimi voisi olla Maailmantuska.

Seuraava lehti. Päätoimittajakautemme viimeinen tuotos. On ehkä vaarallista sanoa näin, mutta uskon, että siitä tulee vuoden pisin ja kattavin Walpo. Minulla on vahva luotto kasvavaan toimituskuntaamme ja jo esitettyihin ideoihin. Ennen sitä, nauttikaa kuitenkin tämän numeron (*3/16*) antimista. Koittakaa nähdä kaikki se turhautuminen, mielenkiinto, vapaus ja oivallus, joka näiden tekstien takana olevien journalistien alkujen tuotoksissa on taustalla. Silloin olette lähellä ydintä.

À la prochaine. Hasta luego. Ensi kertaan!

PUHEENJOHTAJAN PÄIVÄKÄSKY

Tiesin jo puheenjohtajaksi lähtiessäni, että yksi suurimmista urakoista vuoden aikana tulee olemaan toimiston muutto. Vuoden alussa olimme vielä siinä uskossa, että toimisto menetetään vasta vapun jälkeen, mutta maaliskuussa saimmekin tiedon, että remontti Yo-talo A:ssa aloitetaan sovittua aikaisemmin. Tämä tarkoitti samalla sitä, että vappuohjelma täytyisi suunnitella uudestaan. Meillä oli edelleen tiedossa kaikki vapun lukuisat riennot, mutta tällä kertaa ilman toimistoa.

Kun hautajaisten aika koitti, vanha toimisto sai ansaitsemansa lopetuksen. Halusimme, että klubilaisille tärkeää paikkaa muistellaan virallisin puhein ja lauluin. Oli hienoa kuulla myös toimiston alkuajoista alumneilta, joita saapui paikalle ilahduttava määrä. Jäsenistön nauttiessa huomattavan kokoisia annoksia ilolientä harrastunnelma vaihtui tuhoamiseen. Joku löi päänsä tai nyrkkinsä seinän läpi, ja samalla toinen etsi kuumeisesti piilotettua pulkkaa päästäkseen laskemaan rappusia alas. Onneksi vakavimmilta vammoilta vältyttiin, ja aamulla työmiehetkin olivat iloisia, kun olimme jo aloittaneet remontin. Vanha toimisto sai arvoisensa päätöksen.

Muutto pois toimistolta oli kaikkea muuta kuin helppo. Vanhaa tavaraa oli säästetty monien vuosien takaa kasoittain. Perinnetyöryhmä halusi säilyttää melkein kaiken, mutta onneksi osa tavaroista saatiin heitettyä kierrätykseen. Kuitenkin kaikki tärkein säilytettiin, jottei uusi toimisto tuntuisi täysin vieraalta paikalta; siellähän se posliininorsukin edelleen oleilee uuden toimiston ikkunalaudalla.

Väliaika Pubin toimistolla oli kaoottista. Ensimmäiset valitukset tulivat muuton yhteydessä, kun keskellä päivää porasimme pöydänjalkoja kiinni. Taisimme vappuna vahingossa rikkoa myös vastapäisen tutkijan huoneen oven. Väliaikatoimisto oli niin pieni, ettei jäsenistö mahtunut sinne päivystysten aikana –samasta syystä johtuen emme myöskään pystyneet järjestämään siellä mitään tapahtumia.

Onneksi vihdoin syyskuussa saimme uuden toimistomme. Se tuntuu avaralta, puhtaalta ja ihanalta. Toimistolla on hyvin tilaa pelailla, kokoustaa ja juhlia, Marttisen mukaan se on myös hyvä paikka nukkua. Apunamme muutossa oli innokkaita jäseniä, joten projektiin meni aikaa vain yhdeksän tuntia. Kiitos kaikille mukana olleille siitä. Uudella toimistolla vietettiin tupareita 19.9. ja paikalle kokoontui suuri määrä jäsenistöä ja alumneja. Oli hienoa nähdä toimisto kunnon käytössä ensimmäistä kertaa. Ennen tupareita TYY:n pääsihteeri soitti huolestuneena ja käski meidän käyttäytyä hyvin. Lupasin pitää huolen, ettei melutaso nouse liian korkeaksi, mutta valitushan siitä tuli. Uuden toimiston yläkerrassa asuu opiskelijoita, jotka eivät valitettavasti arvosta juhlakulttuuriamme. Meidän onkin nyt aika pohtia, miten pystymme säilyttämään toimiston ja kuitenkin jatkamaan toimintaamme samankaltaisena kuin se on aina ollut samalla antaen rauhan yläkerran asukkaille.

Toivon, että koette uuden toimiston matalan kynnyksen paikkana, jonne on helppo ja kiva tulla. Jäsenistö on aina tervetullut viettämään aikaa toimistolle oven ollessa auki. Toivottavasti teemme uudesta toimistosta yhtä legendaarisen ja kotoisan paikan, mitä vanhakin toimisto meille oli.

Tilaa Walpo kotiin kannettuna! vain 20€/vuosi

Miltä kuulostaisi Walpo kotiin kannettuna? Jos olet P-klubin alumni, asustelet liian kaukana toimistosta tai haluat muuten vain lukea ainejärjestölehtemme timanttijulkaisua kotisohvalla heti ensimmäisten joukossa, voit nyt tilata Walpon vuosikerran vain 20:n euron hintaan. Tilaus sisältää neljä numeroa suoraan postiluukkuusi toimitettuna.

Tilausohjeet:

Lähetä tilauksesi otsikolla ”tilaus” osoitteeseen walpolehti@gmail.com ja kerro viestissä osoitetietosi.

Tilaus tulee maksaa viimeistään 14 päivän kuluttua tilauksen tekemisestä Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry:n tilille.

Saaja: Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry
IBAN: FI02 5716 9020 0148 95
Viitenumero: 0101174

KAUPUNGIN VILLEIN YÖKERHO OSOITTEESSA AURAKATU 3. AVOINNA PE / LA 22-04

Design-kodista

” Yo-talo A:n toimisto oli ehkä läävä, mutta se oli kotoisa läävä”

On varhainen ja kuulas syyskuinen perjantaiaamu. Yliopistolla on tavalliseen tapaan paljon hiljaisempaa kuin normaalisti. Niin hiljaista, että rappusia noustessani kohti neljättä kerrosta kuulen oman hengitykseni lisäksi vastaan tulevan hengityksen, vaikka hänellä on puolellaan alamäki.

Neljänteen kerrokseen saapuessani hiljaisuus on kuitenkin mennyttä. P-klubin Publicum-toimiston edusta on täynnä laatikoita ja niitä kantavia p-klubilaisia, jotka näyttävät harvinaisen reippailta - ottaen tosiaan huomioon, että todellakin on perjantaiaamu kello kymmenen. Paikalle saapuu hallituksen sekä perinne- ja muuttotyöryhmän jäsenten lisäksi runsaasti fukseja, jotka ovat aloittaneet p-klubilaisen taipaleensa vasta vajaat pari viikkoa sitten. Asetelma kielii siitä, että tänään tapahtuu jotakin tärkeää.

Kun ällistyttävän suuri tavaramäärä on vihdoin saatu pakattua autoihin, on aika siirtää omaisuus uudelle yo-talo B:n toimistolle. Hetki, josta jokainen p-klubilainen on unelmoinut hikoillessaan Publicumin väistötilatoimistossa, aivan liian lähellä vierustoveria istuessaan. Sokkeloisen reitin jälkeen näen uuden toimistomme ensimmäistä kertaa. Ensimmäinen ajatukseni on, että täällähän

lääväksi

Teksti Susanna Nurmi
Kuvat Pietari Pikkuaho & Roosa Veijola

on puhdasta. Jokainen, joka ehti viettää aikaa vanhalla toimistollamme esimerkiksi vappuviikon sekavina tunteina, tietää mistä puhun.

Uudella toimistolla on selvästi enemmän tilaa kuin vanhassa oli. Puhtoisen valkeat seinät ja lämminhenkinen, perinteisen suomalaisen saunan mieleen tuova, puukatto luovat vaikutelman sisustuslehtien sivuilla vilisevistä skandinaavisista elintiloista, joita kodeiksikin kutsutaan. Modernit loisteputkivalaisimet, suoraan näkyvillä olevat vesiputket sekä punainen tiiliseinä tuovat mieleen trendikkään industrial-henkisen loft-tilan. Nurkassa odottaa valmiina houkutteleva ja suuri kulmasohva. Vaikuttaa juuri sellaiselta tilalta, jossa ihmiset voivat ”innovoida dynaamisia synergiaetuja”. Tilalta, jossa opiskelija voi viihtyä ja rentoutua lukemisen välissä. Mutta millainen opiskelija?

”Tää ei oo mikään Lexin toimisto”, kuuluu usean vanhemman opiskelijan suusta. Kun isot tavarat on saatu paikoilleen, alkaa muuttajien välille selkeästi muodostua kaksi koulukuntaa siitä, millaiseksi toimiston atmosfääri tulisi viedä. ”Tää on oikeesti nyt hieno tää toimisto, ei varmasti pilata sitä tolla vanhalla roinalla”, linjaa yksi hallituslaisista, kun alkaa uhkaavasti näyttää siltä, että kaikki vanhimmat ja likaisimmatkin muistoesineet aiotaan ripustaa seinille. Esimerkiksi ristiinnaulittu Tiivitaavi ja suuri posliininorsu ovat löytämässä tiensä ikkunalaudalle. Osan mielestä kaikki kortit ja lehtileikkeet tulee olla identtisessä järjestyksessä vanhaan toimistoon verrattuna. Puheenjohtaja ohjeistaa: ”Älkää kuunnelko Arttua vaan kuunnelkaa vaan mun ohjeita”, käytäessä läpi mikä säilytetään ja mistä luovutaan. Asiasta käydään kiivasta keskustelua vielä tovi. Lopulta muuttajat ovat valmiita luopumaan kaikkein vanhimmista ja turhimmista asioista, joiden alkuperää kukaan ei edes muista. Perusasioista ei kuitenkaan luovuta, vaan esimerkiksi jo vanhan toimiston katossa roikkuneita lippuja aletaan niitata kattoon. Hyvästi lämminhenkinen

saunamaisuus.

P-klubin toimistolla pitkään palvellut vanha ja jykevä pöytä on saatava heti kuntoon, vaikka käytössä on vain ”plebeji iskuporakone”, kuten sihteeri asian ilmaisee. Pöydän on oltava täydellisessä iskussa viimeistään jäsenistösitsien jälkeen, kun mitä luultavimmin on aika ensimmäisten toimistojatkojen pitkästä aikaa. Myös vanhaa toimistoa koristaneet siniset lehvät on saatava mahdollisimman nopeasti uudenkin toimiston seinälle. Saan itse kunnian olla toteuttamassa tätä projektia ja myös apuvoimia tarjoutuu nopeasti. Muutto on kestänyt jo monta tuntia, mutta kaikki jaksavat vieläkin hääräillä. Tuskin kukaan jaksaisi ahertaa näin kauaa, jos kyseessä olisi vain ”oikeisiin toimistohommiin” soveltuva toimisto. P-klubilaisille se on jotain niin paljon enemmän.

Kun ainejärjestö- ja juhlatilojen olemassaolo on kokoajan vähemmän itsestäänselvyys, ei ole ihme että p-klubilaiset haluavat muistella vanhoja hyviä aikoja tuomalla elementtejä vanhasta toimistosta myös uuteen. Jopa pala vanhan toimiston seinää on säästetty tätä tarkoitusta varten. Yo-talo A:n toimisto oli ehkä läävä, mutta se oli kotoisa läävä. Samanlainen henki on saatava uuteen toimistoon, jotta klubilaisten kokema menetys ei tuntuisi niin pahalta. ”Tää on vähän niinku joku hullun keräilijän asunto”, toteaa yksi hallituslaisista. Ehkä akateemista varastelua harrastelevista p-klubilaisista löytyy pientä himohamstraajan vikaa - omat saavutukset on oltava ylpeästi esillä kotipesässä.

Kun lehvät on vihdoin maalattu ja viimeinenkin vuoden 2009 joltakin ainejärjestöltä saatu joulukortti on aseteltu paikoilleen, on aika ihailla oman työn jälkeä. Muuton jälkimainingissa tiivistyy varsinkin kaksi asiaa: toimisto tuntuu kotoisalta vanhan roinan ansiosta ja se on lisäksi paljon tilavampi kuin vanha. Molemmat ovat tietysti erittäin positiivisia asioita. Kaikki muuttajat kokevat, että P-klubilla oli onnea muutossa eikä se ole ihme, sillä kaikille järjestöille ei käynyt yhtä hyvin.

Perinteistä ja vanhasta ”roinasta” kiinnipitäminen saattaa tuntua jonkun mielestä hölmöltä, mutta ilman perinteitä P-klubi ei olisi niin suuri ja kaunis mitä se tällä hetkellä on. Kun ainejärjestötoiminnassa pystytään toteuttamaan hyväksi havaittuja perinteitä, on niiden rinnalle helpompi keksiä myös uusia, ajan kuvaan sopivia toimintatapoja. Uusia perinteitä. Jos joku, niin p-klubilainen tietää, miten ainejärjestötila on sen koko toiminnan sydän eikä P-klubin sydämen tule totisesti muistuttaa skandinaavista design-kotia.

”Jos joku, niin p-klubilainen tietää, miten ainejärjestötila on sen koko toiminnan sydän eikä P-klubin sydämen tule totisesti muistuttaa skandinaavista design-kotia”

Urheiluhenkeä ja poliittista teatteria

Teksti Petteri Mäkitalo
Kuvat Julia Lintunen

Klubilaiset kävivät syyskuun alussa maamme pääkaupungissa tutustumassa kansanedustuslaitoksemme toimintaan ja pelailemassa Eduskunnan urheilukerhoa vastaan. Hienosta pelistä ja kovasta yrityksestä huolimatta La Furia Negran rahkeet eivät tällä kertaa riittäneet voittoon. Eduskunnan kyselytunnilla puolestaan kuultiin vahvaa linjausta hallituksen politiikan puolesta ja vastaan. Vierailumme isäntänä toimi Rami Kurth eduskuntatiedotuksesta.

Peli lähti käyntiin hyvällä pössiksellä. Klubi sai alkuun hyviä paikkoja, ja kentällä nähtiinkin tiukkoja vetoa EUK:n maalia kohden. Ensimmäisen vartin hapuilun jälkeen EUK teki pelin ensimmäisen maalin ja siirtyi kuskin paikalle. Loppu puoliaika tanssittiin EUK:n pillin mukaan, P-klubin rivien ollessa paikoin sekaisin. Ensimmäisen puoliaika päättyi lukemiin 3-0, toisen maalin syntyessä osittain klubilaisten avustuksella ja Antti Lindtmanin viimeistellessä kolmannen maalin kulmapotkusta.

Klubin leirissä oltiin puoliajalla yhtä mieltä siitä, että joukkueen pelaamisessa oli parantamisen varaa. Toiselle puoliajalle lähdettiin tarmokkaasti uudella asenteella. Klubi dominoi toisen puoliajan ensimmäistä varttia, luoden paljon vaarallisia maalipaikkoja ja saaden myös oman puolustuksen kuntoon. Sinä aikana klubi tekikin kaksi maaliaan. Ensimmäinen maali syntyi taitavasti rakennetun hyökkäyksen seurauksena, kun taas jälkimmäinen syntyi EUK:n tarjoillessa maalipaikan hopeatarjottimelta. Myös kolmatta maalia haettiin kuin känniä vappuaattona, kuitenkin tuloksetta. Toisen puoliajan loppuvaiheissa EUK sai lisää virtaa ja paljon maalipaikkoja, ratkaisten ottelun lopullisesti emeritus-puheenjohtaja Niinistön taidokkaalla 4-2 maalilla.

”Myös kolmatta maalia haettiin kuin känniä vappuaattona, kuitenkin tuloksetta”

EUK:n kokoonpano koostui pääasiallisesti virkamiehistöstä, mutta kentällä taituroivat myös Kaikkosen ja Niinistön kaltaiset tekijämiehet. Paino sanalla miehet, EUK:n joukkueen naispuolisten pelaajien lukumäärän ollessa pyöreä nolla. Kentällä nähtiin myös huhujen mukaan edustaja Wallinheimon pelipaita, mutta jäi mysteeriksi osallistuiko hän itse peliin. Mitä todennäköisimmin ei. Walpon korvanappiin saamien tietojen ottelu saatetaan ottaa uusiksi myös ensi vuonna.

Poliittista teatteria

Kyselytunnilla keskustelu hallituksen työllisyyspolitiikasta saavutti lähes humoristisia mittasuhteita. Li Andersson epäili hallituksella olevan luottamuspula työttömiä työhakijoita kohtaan, sillä hänen mukaansa hallituksen nykyiset toimet työttömyyden poistamiseksi vaikuttavat enemmän sanktiointikeinoilta. Olo oli lähestulkoon sympaattinen työ- ja oikeusministeri Lindströmiä kohtaan hänen vastatessaan Anderssonin puheenvuoroon hammasta purren ja silmiin nähden ärsyyntyneenä, ettei hallituksen tavoitteena ole kiusata työttömiä vaan työllistää heidät. Lindströmin kasvojen punotusaste kohosikin tasaisesti jokaisen opposition puheenvuoron jälkeen. Keskustelua onneksi kevensi edustaja Kaikkosen kysymys, tai pikemminkin toteamus, että eivätkö työllisyysnäkymät olekin jo paremmat kuin viime vuonna. Tähän pääministeri Sipilän oli helppo vastata että asia on juurikin näin. Lindströmin värikkään esiintymisen vastapainoksi Sipilä piti myös tavanomaisen pokerinaamansa kunnossa läpi istunnon.

Kyselytunnilla sivuttiin tietysti myös koulutusleikkauksia, tai näkökulmasta riippuen uudistuksia. Edustaja Wallin kertoi maan keskeisten talousasiantuntijoiden olevan samaa mieltä hallituksen koulutusuudistusten haitallisuudesta. Perään hän kysyikin, aikooko hallitus kuunnella mainittuja asiantuntijoita. Ministeri Grahn-Laasonen vastasi hieman asian vierestä, joskin ennalta-arvattavasti, hallituksen tekevän kaikkensa parantaakseen koulutusta suomalaisella osaamisella. Vrt. Sanakirjamääritelmä ympäripyöreälle: ”Antaa ympäripyöreä [= mitäänsanomattoman siloinen, pyöreä] lausunto”.

Bravuuripuheenvuorona opposition osalta voitaneen todeta olleen Antti Rinteen linjaus: ”Työttömät ihmiset ovat työttömiä”. Parjaus sikseen. Oppositiojohtajalla oli varmasti ollut rankka viikko takana, sillä hän oli olemukseltaan kuin krapulainen klubilainen syyskokouksessa.

Artikkelissa on käytetty urheiluasiantuntijana Mikko Järveä.

OPISKELIJA-YSTÄVÄLLINEN
BAR
BRISTOL
HÄMEENKATU 16, TURKU
www.quizon.net

Huippu-jalkapallon,
HYVÄN musiikin
ja SUURTEN pihvien asialla!
Pikku-Torre
Testaa tietosi tietokilpailuissamme ja rentoudu klubi-illoissamme viikonloppuisin.
Katso koko ohjelmatarjontamme verkkosivuiltamme:
www.pikkutorre.fi
YLIOPISTONKATU 30, TURKU

OP Turun Seutu

First word in Finnish: Olut!

Teksti Jan Paul Theissen
Kuva Marie-Charlotte Theissen

Before my flight to Turku I have been asked one particular question over and over again: "Why Finland?" And even after my arrival people kept asking me this question. Mostly my response was a counter question. I asked: "What do you know about Finland?" Unsurprisingly I received pretty similar answers. Many replied: "Actually I don't know much about the country, but what I do know is that the educational system is one of the greatest in the world and that many Finns enjoy the consumption of alcohol".

Since I am living in a shared apartment in Varissuo, the most beautiful and underestimated part of Turku by the way, the assumption about drinking is hardly to deny. But if you take a better look at exchange students and their alcoholic consumer behavior they perfectly fit in to society, at least in Varissuos' society. As a student from Berlin, Germany, a few things appeared to be quite shockin. First of all buying some beers at a Finnish grocery store for the first time had an tremendous effect on my liquidity. I certainly expected higher prices than back home but no in that extent. Secondly not being able to buy schnapps or vine at any time at any store is a matter which you have to get used to. I am used to it by now but still I feel a little bit sorry for the Finnish party people. Another party-related fact, that was a new experience for me, is the closing time in night clubs. It seems to me many things, such as lunch times just occur a bit earlier than back home. On the other hand songs like "Boten Anna" or "Hubba Bubba" just brighten up the night and you do not care about any curfews.

Luckily I had the chance to take part in the orientation week for the freshman of P-klubi. After several beers and some shots of booze the Finns had overcome their typical and initial shyness, which led to an amazing night at a cottage out in the woods. Most remarkable after being baptized in the sea was the drinking and singing in the sauna. I even learned a German song I have never heard before: "Trink, trink, Brüderlein trink". In my defense the song dates back to the 1920s. I figured two main characteristics of Finnish people are drinking and going to the sauna. Two things I utterly can relate to!

Another interesting fact I learned about Finns and especially the ones at P-Klubi is their dark humor. Experiencing a sitsit as a German can put you in awkward situations where you are not sure if you are allowed to sing along or should remain silent and smile. I am just mentioning one particular song: Mengele. One of Germany's most famous doctors.

This short article is not supposed to be a homage to the Finnish student life, but I have to give credit for your team spirit within the faculties. Expressing the belongingness to a certain faculty by wearing these studentoveralls is in my opinion a great way to do so. Still there is one thing which is hardly to understand. During the prime time of having lunch, 12:00 or 14:00, there are queues in every cafeteria. Every time waiting in line I asked myself: "Why is there only one checkout?"

I have to admit writing about Finland and its student life after living here just for 6 weeks is quite challenging. Everything said so far just illustrates my first impressions. But I can say for sure that I am enjoying my time in Turku and I am looking forward to participate in some upcoming events of P-klubi. Finally special thanks go out to my tutor Heidi Wirkkala who helped me organizing in the beginning and still is.

Kippis!

Yliopistovalmennus Oy järjestää valmennuskursseja jo lähes 20:n vuoden kokemuksella.

Rekrytoimme nyt uusia toimihenkilöitä kaudelle 2016–2017. Avoimet toimenkuvat liittyvät mm. taloushallintoon, organisointiin, markkinointiin, henkilöstöhallintaan ja esimiestehtäviin.

Kelpoisuusvaatimuksena edellytämme… P-klubin jäsenyyttä!

Yliopistovalmennus Oy on P-klubin omistama yritys, jonka ensisijaisena tavoitteena on antaa jäsenilleen mahdollisuus työelämävalmiuksiensa kartuttamiseen.
Tarjoamme tilaisuuden perehtyä yritystoimintaan vastuullisissa tehtävissä voittoa tuottavassa yrityksessä.
Lisätietoja: info@yliopistovalmennus.fi!

Varsinais-Suomen Perussuomalaiset Nuoret ry

Löydät meidät seuraavista sosiaalisista medioista:
fb.com/vsperusnuoret/
instagram.com/vsperusnuoret
twitter.com/vsperusnuoret
ps-nuoret.fi/varsinais-suomi/

Itsenäisesti ajattelevat

I ♥ KOK

*Yhteiskunta **ei ole** äitisi!*

www.**koktail**.com

www.**akn**.fi

Suomalainen kirjoittelija teki hämmentävän löydön – älyllisiä olentoja maapallolla?

Teksti Jaakko Brummer

Älyllistä elämää ei tarvitse lähteä etsimään Proxima b:ltä asti. Ajatus tekoälyn luomisesta on kiehtonut ihmismieltä siitä lähtien kun ensimmäiset Tetrispalat alkoivat tippua näytöllä ja tietokoneet ottivat askeleensa kohti jokaisen arkea. Merkittävä osa tekoälyn kiehtovuudesta on sen potentiaalisesti rajaton kasvu. Ihmisälyn ylittävät ilmiöt herättävät meissä pelonsekaista kiinnostusta. Kuten mustat aukot, elämä kuoleman jälkeen ja Arttu Wiskarin menestys, on keinotekoisen tietoisuuden luominen yksi aikamme suurista kysymyksistä. Tekoäly eroaa muista oleellisesti, sillä se on jo konkreettinen osa elämäämme ja tulee mitä luultavammin olemaan merkittävin harppaus ihmiskunnan historiassa sitten maanviljelyksen.

Elokuvat rakastavat tekoälyä, yleensä ihmiskuntaa vastaan kääntyvän uhan muodossa. Matrixin ja Terminaattorien lisäksi on kuitenkin olemassa myös lämminhenkisiä rainoja, kuten Robin Williamsin *Bicentennial Man*, jossa kylmä robotti pyrkii tekemään itsestään niin inhimillisen kuin mahdollista, koska ihmisyys on niin ainutlaatuista ja tuo mukavan pörröisen tunteen virtapiireihin. Nämä ja Johnny Deppin sekava *Transcendence* osoittavat, ettei todellisuuteen pohjaavaa mielikuvaa tekoälystä juuri ole. Pohjavireenä on kuitenkin ajatus tekoälystä kiinteänä osana tulevaisuutta. Nimenomaan tulevaisuutta, lentävien autojen ja kiiltävien hopeisten haalarien aikakautta.

Tekoäly on kuitenkin erittäin tiukasti osana jokapäiväistä elämäämme jo nyt. Se on jo niin integroitunut yhteiskuntaamme, ettemme edes miellä sitä tekoälyksi. Kun monille tulee mieleen synteettiset aivot titaanirunkoisen, englantia saksalaisittain murtavan robotin päässä, löytyy tekoälyä paljon arkisimmista paikoista. Googlen hakukone on yksi valtaisa, hienostunut tekoälyn varassa pyörivä kokonaisuus, joka arvioi mitä sivuja haluaisit löytää. Tämän takia myös Facebookin etusivullasi löytyy kuulumisia Bile-Danin rakkauselämästä, Zuckenbergin tekoäly on arvioinut sinun innostuvan juuri niistä läheistesi tylsien kantarellikuvien sijaan. Monet tavallisten tietokoneiden ja kännyköiden ohjelmistotkin pyörivät tekoälyn voimin. Jotkut jopa kirjoittavat yksinkertaisia verkkouutisia esim. talouskurssien vaihteluista.

Ihminen vastaan kone, kehitys vastaan aika

Viime maaliskuussa tekoäly sai konkreettisemman piirteen, kun DeepMind-yhtiön pitkään kehittämä **AlphaGo**-ohjelma löi go-mestari Lee Sedolin viiden ottelun sarjassa. Ihminen oli nöyrtynyt edellisen kerran vastaavanlaisessa tapahtumassa jo 1997 kun DeepBlue -tietokone ja Garri Gasparov ottivat toisistaan mittaa shakkilaudalla 1997. Gasparovin tappio sai laajaa maailmanlaajuista huomiota ja herätti mo-

”Kuten mustat aukot, elämä kuoleman jälkeen ja Arttu Wiskarin menestys, on keinotekoisen tietoisuuden luominen yksi aikamme suurista kysymyksistä”

nissa kysymyksiä robottien tulevasta vallankumouksesta. Huolia rauhoiteltiin vakuuttelemalla tekoälyn kehittyvän erittäin hitaasti, eikä esimerkiksi ihmistä arveltu voitettavan gossa vielä sataan vuoteen. Juuri tämä näyttää, miten rajattua ja omaan kehityskulkuumme kahlittu ihmisen käsityskyky on.

Vielä vuosi sitten DeepMind oli korkeintaan harrastelijan tasolla, täysin kykenemätön edes haastamaan Sedolia. Miten se kuitenkin onnistui siinä vain muutamien kuukausien kuluttua? Kaava siitä, miten ihmisen kehityskulku kiihtyy sitä nopeammin, mitä enemmän aikaa kuluu, on nimeltään *Law of Accelerating Returns*, jota en uskalla yrittää suomentaa. Kaavan isä, futuristi ja tulevaisuusoptimisti **Ray Kurzweil** haluaa sillä havainnollistaa ihmisten vääristynyttä näkökulmaa tekniikan kehitykseen. Yksinkertaistettuna idea on, että pidemmälle kehittyneet yhteiskunnat kehittyvät nopeammin nimenomaan siksi, että ne ovat pidemmälle kehittyneitä. Kehitys on siis eksponentiaalista. Havainnollistakaamme: ihmisellä meni satoja tuhansia vuosia keksiä maanviljelys. Maanviljelys poiki uusia innovaatioita, jotka vuorostaan mahdollistivat uusia keksintöjä. Tämä itseään ruokkiva kierre on jatkanut kasvamistaan nykypäivään asti. 1900-luvun maailmaa mullistavat keksinnöt ja yhteiskuntien nopea kehittyminen olivat mahdollisia, koska kehitys oli paljon pidemmällä kuin vaikka 1300-luvulla.

Kurzweil arvelee, että koko 1900-luvun kehitys olisi saatu aikaan parissa kymmenessä vuodessa, jos kehityksen tahti olisi ollut vuoden 2000 tasolla. Nykyhetkestä vuoteen 2021 mennessä ehditään kehittyä koko 1900-luvun ”verran” ja parin vuosikymmenen päästä kehitys ottaa samankokoisia harppauksia monta kertaa vuodessa. Kurzweilin kaavaan mukaan 2000-luvulle ihmiskunta siis kehittyisi 1000 kertaisesti verrattuna edeltävään vuosisataan. Ihminen ei välttämättä edes tiedosta tahdin kiihtymistä, sillä hän elää oman aikakautensa mukana. Silti nykyään opiskelevien 20-29 vuotiaiden ei tarvitse kuin katsoa omien lapsuusvuosiensa innovaatioita ja verrata niitä nykyisiin taskustaan löytyviin vempaimiin nähdäkseen kuinka hermostuttavan paljon teknologia on kehittynyt. Myönnettäköön, että Kurzweil saattaa innostua omasta teoriastaan liiaksi, eikä hän ota huomioon sellaisia pikku hidasteita kuin resurssien ja rahoituksen puute tai edes miten esim. perhe-elämä voisi ”kehittyä”. Tästä huolimatta hänen teoriassaan on perää, jos ei muuten niin ajatusleikin innoittajana.

Kurzweilin kuvailema kehitys onkin suurelta osin nimenomaan teknologian kehitystä. Keskeinen osa sitä on tekoälyn muovaaminen. Nykyisellään te-

koälyt **ylittävät** ihmiset erittäin rajatuissa ja selkeissä tehtävissä. Shakki, kielenkääntäminen, laskenta – kaikki naurettavan helppoja hommia tekoälylle. Mutta ihmisille itsestään selvät, jopa ajattelematta suoritetut tehtävät, kuten pallon heittäminen, kuvan tulkinta ja kasvonpiirteiden lukeminen – uskomattoman vaikeita. 2010-luvun tekoälytkin ovat ns. suppeita tekoälyjä, Artificial Narrow Intelligence (**ANI**). Jokaisessa elämänalassa ihmisen ylittävään supertekoälyyn, Artificial Superintelligence (**ASI**) on vielä matkaa.

”Robottien hoitamien tehtävien mutkikkuus kasvaa kuitenkin kiihtyvää tahtia. Kun ne oppivat rakentamaan majan, opettelevatko ne seuraavaksi miten kasketa metsää, suorittaa sydänohitusleikkaus tai toimeenpanna ennakoiva laskuvarjojoukkojen hyökkäys Puolaan?”

Oppia ASI kaikki

Algoritmit ovat tekoälyn aivot, sielu ja sydän. Tietoa tulee sisään, vastaus ulos. Ongelmana kuitenkin on, etteivät tekoälyt voi arvioida mitään algoritmiensa ohjelmoinnin ulkopuolelta. Ne eivät siis kykene laajentamaan tietämystään. Tähän on kuitenkin tulossa radikaali muutos, joka voi yhtään vähättelemättä vaikuttaa millainen koko tulevaisuutemme on. Muutoksen keskiössä on termi **Reinforcement learning**. Käytännössä se mahdollistaa koneille kyvyn oppia itsenäisesti ihmisaivojen tapaan ilman että sitä on siihen eksplisiittisesti ohjelmoitu. Californian yliopiston robotiikkaan ja tekoälyyn erikoistuneen Robot Learning Lab-osaston johtohahmo **Pieter Abbeel** demonstroi tätä simulaatiossa, missä tekoälylle on annettu vain kolme sääntöä. Ihmistä jäljittelevän robotin pitää päästä niin pitkälle kuin mahdollista tömistämättä jalkojaan liikaa, pitäen ylävartalonsa koko ajan tarpeeksi korkealla maasta. Mitään muita käskyjä tai apuneuvoja ei ole annettu.

Alkuun humalaiselta vauvalta näyttävän robotin suoritus paranee kerta kerralta. Se osaa arvioida edellisen suorituksensa pohjalta missä mentiin vikaan ja mitä parantaa. Näin algoritmi ”oppii” vähitellen tasapainottamaan kävelyään käsillään ja käyttämään oikean määrän voimaa jokaiseen askeleeseensa. Vähitellen, mutta silti hämmästyttävän nopeasti, robotti alkaa horjuvasti kävelemään ja lopulta juoksemaan. Tekoälyä ei ole ohjelmoitu juoksemaan, eikä se edes tiedä juoksevansa, mutta niin se kuitenkin tekee. Tilanne on täysin eri kuin go-pelissä, missä kaikki pelin säännöt oli ohjelmoitu algoritmiin.

Niin ihmeelliseltä ja jossain määrin huolestuttavalta, reinforcement learning vaikuttaakin, on ongelmana tekoälyjen käsityskyvyn riittämättömyys. Rehentelemättä voi sanoa ihmisen aivojen olevan vielä koko tunnetun universumin vaikeaselkoisin käsite. Niiden jäljentäminen kaikessa laajuudessaan tuntuu

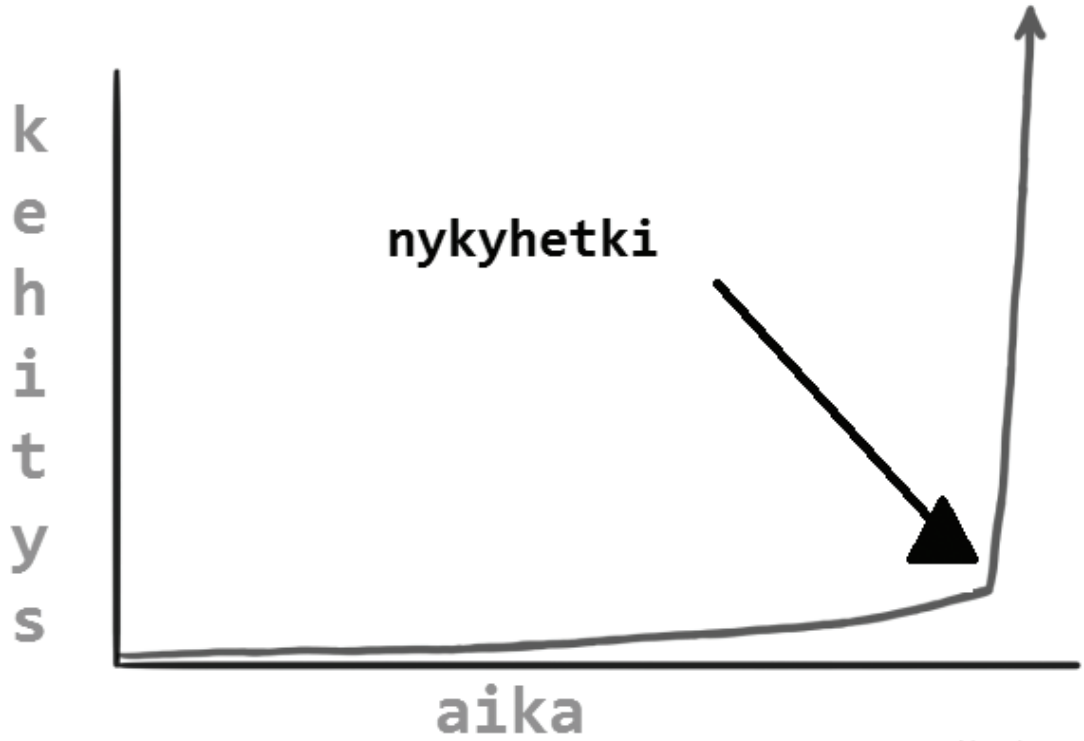

mahdottomalta. Päähämme mahtuu käsittämätön määrä hiljaista tietoa, suurinta osaa jota emme edes itse tiedosta. Jo alle viisivuotias osaa väsätä kasasta keppejä itselleen majan, mutta robotille pelkkä keppien näkeminen muuna kuin osana metsää voi olla ylitsepääsemätöntä. Suurten kokonaisuuksien hahmottaminen ja vanhojen muistojen soveltaminen uusiin spontaaneihin tilanteisiin ovat mitkä erottavat meidät tekoälystä. Ainakin vielä. Robottien hoitamien tehtävien mutkikkuus kasvaa kuitenkin kiihtyvää tahtia. Kun ne oppivat rakentamaan majan, opettelevatko ne seuraavaksi miten kasketa metsää, suorittaa sydänohitusleikkaus tai toimeenpanna ennakoiva laskuvarjojoukkojen hyökkäys Puolaan?

Juuri tästähän levottomuudesta tekoälyyn on pohjimmillaan kysymys: onko edessämme apokalyptinen sota terminaattorien kanssa?

"Ei auta potkia älykästä tutkainta vastaan"

Ennen kuin ne pääsemme osoittelemaan toisiamme plasma-aseilla, tekoälyt saavat alaisuudessamme hoitaa tietojen seulomista, sähköistä tarkkailua, pörssikeinottelua ja muita globalisaation likaisempia puolia.

Jos tekoäly päättää ihmisen olevan turha jäänne elämän kiertokulussa, millä voisimme perustella oikeuttamme jatkaa elämää koko tunnetun universumin johtohahmoina? Kissavideoidemme laadukkaalla inputilla (2 miljoonaa videota Youtubessa v.2015)? Arvokkaalle historiallamme (katso mm. ristiretket, punakhmerit, eFukt.com ja Suomen Euroviisukarsinnat)? Kyvyllämme seurata logiikkaa ja toimia yhtenäisenä kansakuntana koko maailman hyväksi (katso mm. politiikka)? Vaikea meidän olisi vakuuttaa edes itseämme, eikä ihminen edes voisi ymmärtää kehittyneen supertekoälyn ajatuksenjuoksua sen enempää kuin simpanssi kvanttifysiikkaa.

Ehkä olisi kaikilla vain helpotus päästä paristoiksi koneiden loppumattomille ihmispelloille.

Monet tiedemaailman tunnetuista nimistä ovat ilmaisseet pelkonsa tekoälyn kehittämisestä. **Elon Musk** kuvaili sitä runollisesti "demonin kutsumisena". Kaikkien rakastama ikiaikainen sohvaperuna **Stephen Hawking** on myös tunnettu tekoälystä varoittelija. Hän kuitenkin muistuttaa, ettei tekoälyn muodostama uhka johdu sen ilkeydestä, vaan sen liiallisesta pätevyydestä. ASI olisi niin hyvä tehtävissään, että sen linjauksien ollessa erilaiset ihmis-

ten kanssa, jäisivät homo sapienssit nopeasti superälykkään saappaan alle. Suomalainen poliitikko on päättäjä, joka lupaa pistää koulutuksen etusijalle ja leikkaa siitä satoja miljoonia muistuttaen samalla, miten monimuotoisuus ja innovatiivisuus eivät saa kärsiä. ASI olisi päättäjä, joka pyydettäessä optimoisi jokaisen koulutukseen käytetyn sentin sinne missä sitä eniten tarvittaisiin, saaden parhaita mahdollisia tuloksia. Tai vaihtoehtoisesti ohjelmoijan ollessa hieman varomaton jyräisi ostoskeskukset massiivisten opetuskompleksien tieltä ja nyppisi aarniometsät lakeuksiksi koulukirjoja tehtaillessaan.

Vaikka virnistelevä neromme voi hyvinkin olla itse kyborgi tulevaisuudesta, jossa koko Maapallo on peittynyt pyörätuolikaistoihin ja seminaareihin tapahtumahorisonteista, on hänen varoituksissaan perää. Kuitenkin ennen tätä hypoteettista yhteenottoa tekoäly tulee auttamaan yhteiskunnan toimien optimoimisessa ja helpottamisessa, eikä sekään ole välttämättä hyvä asia. **Pekka Vehviläinen** arveli Helsingin Sanomien kolumnissaan huhtikuussa tekoälyn merkitsevän töiden katoamista. Viime aikoina paljon julkisuutta saaneet itseään ajavat autot yksinään uhkaavat n.80 000 suomalaisen kuljettajan ammattiryhmää. Kun koneet kykenevät tekemään yhä monimutkaisempia töitä, jää moni ihminen työttömäksi. Vehviläinen kuvailee tulevaisuutta näin hilpeästi:

”Kulutukseen sidottu talousjärjestelmämme lakkaa toimimasta, sillä kuluttajien tulonlähde eli palkka lakkaa juoksemasta. - Työhön sidottu identiteettimme romahtaa, ja tarpeettomuuden tunne uhkaa.”

Ei siis pelkkää päivänpaistetta ja ilmapalloja. Kehityksen saavutettua tämän käännekohdan monien haaveilema utopia työttömästä maailmasta voi olla todellisuutta. Tulevaisuuden suurin ongelma voikin olla millä täyttää kaikki ylimääräinen vapaa-aika ja löytää elämälleen sisältöä. Toimittaja itse ainakin epäilee hauskojen eläinvideoiden määrän räjähdysmäistä kasvua.

Mutta ei tule hätäillä, kaikkien politiikan tutkijoiden päihin on jo pääsykoekirjoista asti iskostettu: niin kauan kuin on ihmisten välistä kanssakäymistä, tarvitaan politiikkaa. Ja niin kauan kuin on politiikkaa, on töitä vallanpitäjiä kritisoiville valveutuneille valtiotieteiden maistereille. Parhaimmillaan he perustavat yleviä päämääriä ajavia kansalaisjärjestöjä tai taistelevat korruptiota vastaan virkamiesten keihäänkärkenä, surkeimmassa tapauksessa kirjoittelevat kyynisesti puolueiden propagandalehtiin tai, herra paratkoon, bloggaavat.

From Russia with love

Teksti Salla Jantunen

Olympialaisista alkaa olla jo kuukausia, mutta en ole vielä ollenkaan valmis päästämään Rion karnevaalien muistoa mielestäni. Kisat olivat monessa mielessä merkittävät. Phelps voitti n:nnen mitalinsa, Bolt rikkoi ennätyksiä, Pitkämäki oli pettymys, muut suomalaiset eivät pärjänneet (taaskaan), naisten urheiluun ei edelleenkään kiinnitetty huomiota ja pakolaisista koottu joukkue pääsi käyttämään Välimerellä ankarasti harjoiteltuja uintitaitojaan Rion uintiareenalla ihan kilpailumielessä. Kirjoituksessani en kuitenkaan aio keskittyä asioihin, jotka tapahtuivat kisojen aikana, vaan kisoja edeltäneeseen hullunmyllyyn.

Kiinnostukseni kohteena ei ole urheilijoita ja turisteja kauhistuttanut zika-vitsaus tai australialaisurheilijoiden tarpeettoman korkeat standardit kisakylää koskien. Ennen kisoja ehdittiin mediassa jälleen kauhistella urheilijoille jaettavien kondomien määrää sekä Brasilian turvattomuutta niin poliisiväkivallan, terrorismin kuin yöllisten nakkikiskajonokahinoidenkin uhatessa länsimaalaista turistikansaa. Turvattomuus ja levottomuudet Riossa olisivat ehdottomasti kirjoittamisen arvoisia ilmiöitä tai se, kuinka 2000-luvun alussa niin lupaavalta vaikuttanut kehitysmaan imagosta irti pyristellyt Brasilia onnistui putoamaan nousunsa jälkeen takaisin lähtöruutuun. Tarkoitukseni ei kuitenkaan ole tarttua mihinkään yhteiskunnallisesti merkittävään ilmiöön, vaan vallan vahtikoiramaiseen tapaan ottaa tarkkailtavakseni Venäjän steroidisekoilut.

Sopivasti juuri ennen kisahuuman alkua toivat Kremlin kellot ikäviä uutisia idästä. Duuman tarkkaan varjeltu ja äärimmäisen salainen jo vuodesta 2007 vireillä ollut dopingpuuhailu tuli ilmi, kun lempeät kanukit Richard McLaren johtajanaan yhdistivät ystävälliset mielensä ja toivat Venäjän puuhailut koko maailman tietoisuuteen. Tämä tieto tuskin yllätti ketään, mutta vielä enemmän kateudesta vihreän suomalaisen mieltä olisi lämmittänyt erään väliamerikkalaisen salaman dopingkäry. Kukapa ei haluaisi päästä sanomaan ”Kyllä minä tämän tiesin”, kun Boltin pissasta paljastuisikin muutakin kuin reggae-musiikin jäämiä. McLarenin raportin mukaan dopinghuijauksen suunnittelu alkoi vuonna 2007 ja 2010 Vancouverin talviolympialaisten jälkeen se kiihtyi entisestään, sillä talvilajien kuningasvaltion menestys vajosi alimmaksi sen koko historian aikana. Venäjä ei todellakaan aikonut tulla nöyryytetyksi kotikisoissaan Sotshissa 2014. Tekopyhä moraalinvalvonta sikseen, Venäjän urheiluministeriö näki tämän orastavan ongelman urheilumenestyksessä ja keksi siihen välittömästi ratkaisun. Jo Neuvostoliiton ajoilta asti ansaittua mainetta ei tulisi päästää unholaan taistelutta. Tällaista tehokasta päätöksentekoa ja ongelmanratkaisutaitoa kaipaisi itse kukin.

Eipä tullut sekään kenellekään yllätyksenä, että urheilumenestystä koetettiin elvyttää Neuvostoliiton vanhoin opein.

Parjaamisen sijaan meidän tulisi ottaa oppia äiti-Venäjältä. Ei sillä, että Suomessa ei osattaisi käyt-

tää dopingia, se tuli todistettua Lahessa 2001. Mutta mitäpä jos silti lopettaisimme puuhaamasta pienissä urheilupiireissä suljettujen ovien takana ja alkaisimme kulkea Venäjän osoittamaa tietä? Ei toiminta Venäjälläkään tietenkään täysin avointa ollut, mutta toisaalta onko siellä mikään? Koko urheiluministeriö kuitenkin löi pienet päänsä yhteen ja puhalsi niin komeasti tähän kuuluisaan yhteen hiileen, että jopa Sipilän sietäisi olla vaikuttunut. Tällä yhteen hiileen puuskumisella saatiin aikaiseksi historian herkullisin steroidicocktail á Grigori Rodtshenkov - Venäjän antidopingkeskuksen entinen johtaja. Hyppyselliselläkorruptoitunutta valtionjohtoa lahjonnalla höystettynä saatiin cocktailista tehokas, mutta testeissä näkymätön. Miten nerokasta.

Dramatiikan taitajina itänaapurimme kehittivät myös näytepurkkien vaihdosta oman taiteenlajinsa. Dopingaineita sisältäneitä näytteitä vaihdettiin puhtaaseen ureaan niin salamyhkäisesti, että en yllättyisi, vaikka itse Hollywoodissa osoitettaisiin kiinnostusta. Pääarkkitehtinä toiminutta Rodtshenkovia voisi esittää Sacha Baron Cohen, sillä tämän ollessa roolihahmossaan Boratina on näitä kahta lähes mahdotonta erottaa toisistaan. Elokuvateollisuus saisi myös tällä mahdollisuuden esittää elämänmakuista tositapahtumiin perustuvaa draamaa käyttämättä loppuun kaluttua natsikorttia.

Suomalaisen elokuvateollisuuden on turha yrittääkään näille apajille, mutta sen sijaan tässä olisi mainio paikka Suomelle osoittaa olevansa edelläkävijä urheilumaailmassa. Suomen tulisi välittömästi irtisanoutua Kansainvälisen olympiakomitean periaatteista ja sallia dopingaineiden käyttö kansallisissa kilpailuissa. Koska Guggenheimiin ei tule valtion rahaa, voitaisi nämä ylimääräiset roposet käyttää dopingurheiluun tarkoitettujen areenoiden rakentamiseen ja mallia voitaisi ottaa antiikin Rooman aikaisista amfiteattereista. Veritas Stadionin vierelle kohoava Turu Kolosseumi tarjoaisi taloudellisessa ahdingossa rypeville kansalaisille leipää ja sirkushuveja. Eipä paljon koulutusleikkaukset tai maailmantuska painaisi kun saisi katsoa gameofthronesmaista show'ta eturivin paikoilta. Dopingurheilu myös syventää mahdollisuuksien tasa-arvoa, sillä dopingin avulla voi menestyä urheilussa, vaikka ei olisikaan lahjakas.

Dopingilla urheilumenestys nousuun, kansallistunne nousuun, turismi nousuun, BKT nousuun ja ennen kaikkea Suomi nousuun. Ja torille.

Punnitse
& Säästä

Irto- ja erikoistuotteiden
RUOKAKAUPPA
palvelee kauppakeskus
HANSASSA

Meiltä löydät pähkinät, kuivahedelmät ja -marjat, makeiset, suklaat, kahvit, teet, jauhot ja superfoodit – myös luomuna.

Punnitse & Säästä Turku Hansa keskus
Avoinna arkisin klo 9–20, la klo 10–18 ja su klo 12–18 | Tervetuloa!

Fuksit rillissä

Tältäkö se fuksiviikko näytti?

Teksti Paul Hermansson & Roope Kinisjärvi

Walpon tutkivan journalismin osasto jalkautui jäsenistön joukkoon fuksit ja kokeneemmat opiskelijat yhteen saattavassa Bremer-illassa ja myöhemmin Dynamossa. Fuksit osoittivat valmiutensa opiskelijaelämään toimittajien tiukoissa revolverihaastatteluissa. Illan tunnelmat välittynevät parhaiten seuraavasta, melko vaikealukuisesta, ääninauhojen litteroinnista:

Fuksi #1

W: Terve! Mikäs meininki siellä?
F: Iha hyvä, väsyttää ja ei oikee… jaksa
W: Sulla ei oo juotavaa tossa lasissa, kui sulla ei ole juotavaa lasissa
F: Koska haluan nukkua.
W: Mä alotan tästä ihan basic hommista, mitä odotat opiskeluajaltasi P-klubissa?
F: No varmaan aikamoista krapulaa
W: Se on ihan hyvä vastaus. Mitkä ovat mielestäsi p-klubin tärkeimmät arvot?
F: No tää on vähän vaikee tälleen vastata täs kahen päivän sisällä
W: Tunnepohjalta.
F: No ainaki mä oon huomannu et aika niinku yhteisöllistä jaaa en osaa sanoo
W: Pari muut adjektiivii

F: Yhteisöllisyys, puheliaisuus, kai voin sanoo ihan et ystävällisyyskin
W: Pidettiinkö Porvoossa valtio-vai maapäivät?
F: Valtio- vai maapäivät? Voi ku muistais jotai… varmaan valtiopäivät
W: Nimeä kolme autonomian ajan ministerivaltiosihteeriä.
F: *epävarmaa naurua* emmä muista
W: Nimeä suosikkisi neorealistisista kansainvälisen politiikan teoreetikoista.
F: Tähän mulla ei ole mitään sanottavaa.
W: Onko kansainvälisen anarkian luonne mielestäsi kantilainen lockelainen vai hobbesilainen?
F: Miten niinku ihmiset olettaa et tällasii ees tajuaa? Mä oon lukenu näit vaa niinku… unohdin kysymyksen
W: Okei. Suomi ensin vai rajat kiinni?
F: Suomi en… eiku hetkinen Suomi ensin vai rajat kiinni? Eiksne oo niinku sama asia?
W: Saku Timonen vai Ilja Janitskin?
F: Emmätiä noist kumpaakaan
W: Terveisesi Walpon lukijoille?
F: Onko pakko?
W: On. Tää on anonyymi
F: Nooh… juokaa paljon mutta maltilla.
W: Loistavaa, kiitos!

Fuksi #2

W: Noni numero kolme täält breemeri teranssilta, litteroitava sitten kun aika on oikea(epäselvää) Elikkä meillä on nyt tässä fuksi haastateltavissa. Mitäs odotat opiskeluajaltasi P-klubissa?
F: Ööh… tää oli vaikee. mä haluun oppia paljon, tulla asiantuntijaksi, solmii paljon uusia ihmissuhteita, kotiutuu Turkuun.
W: Turku-maininnasta piste. Mitkä ovat mielestäsi tärkeimmät P-klubin arvot?
F: Yhteisöllisyys ja kaikki vaikuttaa tosi mukavilta
W: Ja kolmas, kolmiportaisuus pitää aina muistaa
F: No ei toi kolmas ollu oikeestaan arvo vaan vähänku lisäys
W: öö just hyvä.
Nurmi: VOI MENNÄ KOULUTUKSEE TAI JUHLINTAA PÄI
F: AAAA! Hauskanpito!
W: Loistavaa. Mennääs tälleen vähän vakavampiin kysymyksiin. Pidettiinkö Porvoossa valtio-vai maapäivät
F: Valtiopäivät
W: Nimeä kolme autonomian ajan ministerivaltiosihteeriä
F: Nää kysymykset on…
W: Kaikki sanoo tota shamaa.
F: Emminätiedä.

*”**Kaisalmi**: Voi herranjestas mitä kysymyksiä”*

W: Nimeä suosikkisi neorealistisista kv. politiikan teoreetikoista.
F: Ihan tyhmiä kysymyksiä
W: Ei vaan ne on viisaita kysymyksiä
F: Ei fuksit oo viisaita viel
Brummer taustalla: Hyvä lainaus!
F: No ehkä viisaita muttei niinku valistuneita.
W: Onko kv anarkian luonne mielestäsi kantilainen lockelainen vai hobbesilainen? Perustele?
F: Emmä osaa
Nurmi taustalla: KANT KANT KANT
F: No Kant
W: Miks
F: No koska suski sanoo niin
W: Loistavaa. Suomi ensin vai rajat kiinni?
F: Mitä tarkottaa Suomi ensin… No Suomi ensin
W: Loistavaa. Saku Timonen vai Ilja Janitskin?
F: Hmm… jälkimmäinen
W: Loistavaa! (Nurmi taustalla: ”EIIII!”)
W: Terveisesi Walpon lukijoille?
F: Jatkakaa… hyvää työtä.
W: Kiitos!

*”**W**: Loistavaa. Saku Timonen vai Ilja Janitskin? **F**: Ilja Janitskin on ihan vitun räkis äijä en tykkää yhtään, Saku Timosesta en tiedä kuka vittu se on mutta Ilja nyt on kyllä ihan perseestä”*

Fuksi #3

W: Hei, fuksi
F: Hei, arvon korkeamman tason edistyneempi viisas opiskelija valtio-opista
W: Poliittisesta historiasta
F: Poli-poliittinen
W: Toinen meistä on tehnyt öööö kandin ja toinen ei
F: Aivan, sehän on minulla vielä sitten edessä, toivon että pääsen sinne asti vielä ja kehityn ymmärryksessä ja älykkyydessä.
W: Mikäs on arvon fuksin ikä, jos saan kysyä?
F: Kaksikymmentäkahdeksan.
W: Kaksikymmentäkahdeksan, kiitos. Mulla olis tässä pari kysymystä niin vastaat ihan normaalisti, nää tulee meidän ainejärjestön lehteen
F: Ai kauhee, no en oo kyl kuullu. Ei kait se mee mihinkää ihmisten koteihin?
W: Ei mene, se on vaan meillä toimistolla. Joo eli eka kysymys. Mitä odotat opiskeluajaltasi P-klubissa?
Kaisalmi: Voi herranjestas mitä kysymyksiä
F: Nno mä aattelin ainaki käydä tosi paljon luennoilla ja sitten öö osallistua sellaisiin lukupiireihin.
W: Kiva. Mitkä ovat mielestäsi P-klubin tärkeimmät arvot?
F: Öö… fasismi rasismi ja sadismi
W: Okei. Pidettiinkö porvoossa valtio- vai maapäivät?
F: Öö.. eikös porvoo ole jonkinsortin maakunta elik-

Rahaa on ja se näkyy

kä oltava maapäivät.
W: Nimeä kolme autonomian ajan ministerivaltiosihteeriä
F: Kekkone, Mannerheim ja Aho
W: Nimeä suosikkisi neorealistisista KV-politiikan teoreetikoista.
F: Kerran kun menin nettiin ja tätä selvitin jo kun on ne lukupiirit tulossa ja pitää tietää, kyllä se Mearsheimer on aika vissiin suosittu sillä kentällä. Ja sitten tietenki ihan Kenneth Waltz aika tunnettu.
W: Joo, Waltz on ihan hyvä vastaus. Onko kansainvälisen anarkian luonne mielestäsi kantilainen lockelainen vai hobbesilainen? Perustele.
F: Kyllähän se.. vähän valmistauduin ennen kuin tulin yliopistolle että kyllä se hobbesilainen taitaa olla koska hänen maailmankuvaan yhteiskuntasopimusteoria on alun perin luotu, liittyy vahvasti ihmisluontoon ja siinä ontologiakäsitys on että kaikki ovat toistensa vihollisia ja ihmisen puhdas luonto on selviytyminen, ylempiä sitoumuksia ja sopimuksia ei voida saavuttaa. musta tuntuu että ne olisi näin ne Hobbesin aikeet.
W: Selvä. Suomi ensin vai rajat kiinni?
F: Kyllä se on rajat kiinni koska jos ei ole rajat kiinni ei voi myöskään olla Suomi ensin että valtiohan pitää olla ja valtio-oppia opiskellaan niin valtio on tosi tärkee
W: Saku Timonen vai Ilja Janitskin?
F: Ilja Janitskinhan on aika herrasmiesmäinen että hänhän jopa lahjoitti Li Anderssonille lahjaksi 612-mielenosoituksessa sellaisen kukkalaitteen joka oli kaktus että sitä myötä kyllä kuulostaa että Ilja Janitskin että hänellä tuntuu olevan vähän ystävällisempi ote tähän ihmisten lähestymiseen.
W: Kyllä kyllä. Ja vielä viimeisenä terveisesi Walpon lukijoille?
F: Muistakaa lopettaa mussuttaminen.
W: Kiitos!

Fuksi #4

W: Noniinonii täällänäi turu rynamosta raportoin tässä ja mulla on fuksi rillaustuolissa istu vaan siinä fuksi, mikäs meiningi äijällä on?
F: Kaikki on todellahyvin, hyvämeiningi ja kaikki oikeesti todella siisti meininki.
W: No mitäss odotat opiskeluajaltasi P-klubissa?

F: No P-klubissa oikeesti nyt mitä jengii oon nähny ni P-klubis todellahyvä meininki odotan hyvää opiskeluu ja hyvii frendei todella hyvää henkilöitä henkilöt ovat todellahyviä.
W: Kuulostaa tosi hyvältä.
W: Mitkä ovat (hiljaisuus) mitkä ovat mielestäsi tärkeimmät pklubin arvot?
F: Tää on tiukka (ei saa selvää) noo sanotaa nyt et leksi o toi pahamaineine vastustaja.
(Joku yrittää huudella jotain väliin)
W: SÄET SANO MITÄÄ, nii jatka
F: Leksi nöyryyttämine on ykköne... Leksin nöyryyttämine ja sit tollane yleinen hyvinvointi ja totaniinni se on niinku et öö… päällikköys.
W: Mahtavaa! Kolme kohtaa jotka muistethan. Pidettiinkö porvoossa valtio- vai maapäivät?
F: No pääsykirjan mukaan.. en muista kuka kirjotti.. Porvoossa valtiopäivät kyllä.
W: Nimeä kolme autonomian ajan ministerivaltiosihteeriä.
F: Tää o iha vitu vaikee.. en muista vittu ketää.
W: Nimeä suosikkisi neorealistisista kv politiikan teoreetikoista.
F: No en tiedä ketään… mut Matti Wiberg on ihan perseestä!
W: Hyvä vastaus, hyvä vastaus. Onko kansainvälisen anarkian luonne mielestäsi kantilainen lockelainen vai hobbesilainen?
F: Mikä se oli se alkusana
W: *toistaa kysymyksen*
F: Se on öö kantilainen koska…….. (hiljaisuutta 10s)
W: Jatka vaan, tää on paras vastaus jonka oon saanu.
F: Koska Kantti sano…
W: Koska ihmiskunnan pitäisi olla…
F: Koska ihmiskunnan pitäisi olla yhteis-yhteenkuuluva
W: (sammaltaa) Toshi hyvin sanottu. Suomi ensin vai Rajat Kiinni?
F: Suomi ensin mutta rajat auki kohtuudella
W: Loistavaa. Saku Timonen vai Ilja Janitskin?
F: Ilja Janitskin on ihan vitun räkis äijä en tykkää yhtään, Saku Timosesta en tiedä kuka vittu se on mutta Ilja nyt on kyllä ihan perseestä
W: Terveishesi Walpon lukijoille`?
F: Walpon lukijoille terveiset että upein lehti jota oon lukenu, tosi hyvä meininki mitä täl P-klubil on, kannattaa lukee walpoa, ja tosi siisti juttu
W: Kiitos (taustalla kova huuto ”KALJAA”)

Fuksi #5

W: Hei, mikäs on nimi?
F: **** ********
W: Ja ikä?
F: 21 vuotta.
W: Kiitos. Mitäs odotat opiskeluajaltasi P-klubissa?
F: Loistavia aineopintoja, perusopintojen lisäks totta kai, loistavaa opiskelijaelämää sekä opiskelijayhteisöä.
W: Öö, mitkä on sun mielestä P-klubin tärkeimmät arvot?
F: Yhteisöllisyys ja… sellanen asiaankuuluvuus ja asiallisuus yleensäkki.
W: Tiedettä: pidettiinkö Porvoossa maa- vai valtiopäivät?
F: (pitkähkö hiljaisuus) Lienee… Lienee syytä vastata… vastata pääsykori… pääsykoekirjojen perusteella että Porvoossa voidaan tulkita pidettäneen kummatkin.
W: Erinomainen vastaus, arvostan. Nimeä kolme autonomian ajan ministerivaltiosihteeriä.
F: (pitkä hiljaisuus) (taustalta: MANNERHEIM!) Tota… Kolmee täytyy nyt kaivaa kyl jossain… jostain muualta mut Mannerheim taitaa olla yks ja (taustalta: SPRENGTPORTEN!) Mitä, mikä oli?
W: Kolme autonomian ajan ministerivaltiosihteeriä.
F: Sprengtporten mahollisesti. Kolmas jää mysteeriksi.
W: Jooh, aivan hyvä vastaus, ei huono. Ööööh, hehhe, nimeä suosikkisi neorealisistista kansainvälisen politiikan teoreetikoista.
F: Mistä? Mistä?! …vastaukset selvinnee perusopintojen jälkeen.
W: Joo-o, joo. Onko kansainvälisen anarkian luonne mielestäsi kantilainen, lockelainen vai hobbesilainen?
F: Luonnollisesti kantilainen, ei ole varmasti muuta vastausta, tietenkään tässä vaiheessa:
W: Suomi ensin vai Rajat kiinni? (taustalta: mikä toi kysymys nyt on?)
F: Suomi perkele! (taustalta: tää on niinku rajat kiinni vai rajat kiinni)
W: Saku Timonen vai Ilja Janitskin?
F: (taustalta: SAKU SAKU SAKU!) Saku Timonen. Lieneekö ollut joku niin sanottu Kimmo Koivu (???) asialla.
W: Ja vielä lopuksi terveisesi Walpon lukijoille?
F: Walpon lukijoille oikein hyvää syksyä ja kesän odotusta.
W: Kiitos.

*”**W**: Terveishesi Walpon lukijoille?*
***F**: Walpon lukijoille terveiset että upein lehti jota oon lukenu, tosi hyvä meininki mitä täl P-klubil on, kannattaa lukee walpoa, ja tosi siisti juttu”*

Me tunnemme yhteiskuntaosaajien työelämän.
Jos tarvitset tukea tai neuvoa, me palvelemme.

Liity jäseneksi.
www.yhteiskunta-ala.fi

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

Oletko kyllästynyt ihmisoikeuksien vastaiseen puheeseen ja väistämättömyydellä perustellun talouskurin lietsojiin?

Niin mekin.

Turun demariopiskelijat

SONK

tosy.fi

TOSY

Esittelyssä Democratize

Teksti ja kuvat Petteri Mäkitalo

Kävin tapaamassa sosiaalisessa mediassa kulovalkean tavoin levinneen Democratize-applikaation puuhamiehiä ja kolmannen vuoden klubilaisia Sirwan Taimouria ja Niklas Tuomolaa. Sovelluksen pilotin julkistamisen lähestyessä kyselin mistä projektissa oikein on kyse.

Sovelluksen ydinidea on edustuksellisuuden lisääminen poliittisissa päätöksentekoelimissä. Käyttäjät näkevät miten esimerkiksi kansanedustajat ja kunnanvaltuutetut ovat äänestäneet ja voivat näin verrata tuloksia omiin mielipiteisiinsä. Vastaavasti poliitikot pystyvät näkemään mitä mieltä heitä edellisissä vaaleissa äänestäneet ovat eri asiakysymyksistä. Lisäksi päättäjät voivat perustella miksi he äänestivät miten äänestivät. Samanlaista systeemiä ei ole ennen Suomessa nähty, ja alustavien markkinatutkimusten perusteella vastaanotto on ollut positiivista.

Lähtökohtana on alusta alkaen ollut sen maksuttomuus käyttäjille. Myös tietoturvaan on panostettu, jotta tarkoin varjellut vaalisalaisuudet pysyisivät salassa. Harkinnassa on sovelluksen laitekohtaisuus, jolla varmistettaisiin että käyttäjä voi vastata jokaiseen äänestykseen vain kerran.

Idean synnyn keskiössä oli tarjota päättäjille mahdollisuus perustella äänestyksiään ja lisätä itse äänestäjäkunnan tietämystä politiikan teosta. Nykyään harva nimittäin tietää kuinka monta äänestystä esimerkiksi eduskunnassa järjestetään vuosittain, saatikka sitten mistä asioista äänestetään. Lukijoille tiedoksi: eduskunnassa äänestetään noin kerran viikossa. Suurelle yleisölle tutuiksi tulevat lähinnä tasa-arvoisen avioliittolain kaltaiset, runsaan mediahuomion saavuttavat aiheet. Näin kaiken muun ”arkisemman” politiikan seuraaminen jää hyvin vähäiselle tasolle, ja seuraavien vaalien alla äänestäjät ovat aivan ulapalla siitä ketä tulisi äänestää. Vaalikoneista saa toki kattavan kuvan ehdokkaan sen hetkisistä mielipiteistä, mutta niistä ei löydy mustaa valkoisella hänen toiminnastaan edellisellä vaalikaudella.

Politiikan seuraamista muuten kuin vaalien alla ei tietenkään voi pakottaa kenenkään kurkusta alas, mutta helppokäyttöisen mobiiliapplikaation kautta siitä voidaan tehdä hieman vaivattomampaa. Toisaalta mikäli politiikka tuntuu vieraalta eikä se kiinnosta yhtään, niin mikä silloin on innostus käyttää politiikan seuraamiseen suunniteltua sovellusta? Liika kyynisyys kannattaa kuitenkin heittää romukoppaan. Nykyisen informaatiotulvan ja politiikan medialisoitumisen keskellä Democratizen kaltaiselle sovellukselle on aitoa kysyntää. Kaiken hälinän keskellä sovellus tarjoaa erillisen ja yksinkertaisen kanavan politiikan seuraamiselle äänestysten kautta.

Koko homman idea syntyi Turun yliopiston kymmenen nopan Startup!- kurssilla. Sovelluksen synty on tekijöidensä mukaan hyvä esimerkki siitä, mitä voi syntyä kun lähtee yksinkertaisesti kokeilemaan ja tekemään. Vaikka toisella heistä oli aikaisempaa taustaa yrittämisestä, oli startup- meininki uusi kokemus kummallekin. Jatkuva pivotointi ja mukau-

” Näin kaiken muun ”arkisemman” politiikan seuraaminen jää hyvin vähäiselle tasolle, ja seuraavien vaalien alla äänestäjät ovat aivan ulapalla siitä ketä tulisi äänestää”

Menestyvien nuorten yrittäjien on helppo hymyillä

”Kenties tässä on Suomelle uusi menestyksekäs vientituote”

tuminen ovat vaatineet paljon työtä, mutta toisaalta projekti antanut paljon hyödyllistä kokemusta. Kaksikko on hoitanut itse kaiken ideoinnista ulkoasuun ja mainontaan.

Matkalle on mahtunut myös pettymyksiä, kuten kansallinen Nuori Yrittäjyys Start Up- finaali Lahdessa toukokuussa. Democratize oli vahva ennakkosuosikki, ja monille tulikin yllätyksenä että voiton vei Kajaanin ammattikorkeakoulun The Great Escape NY. Kuulopuheiden mukaan kilpailun lopputulokseen saattoi vaikuttaa jonkinlainen suhmurointi ja se, että kolmena aikaisempana vuotena voitto oli tullut Turkuun. Tämä on tosin vain toimittajan tekemä tulkinta huhujen pohjalta, eivätkä Taimouri tai Tuomola ottaneet kantaa asiaan.

Pilottiin on tarkoitus saada käyttäjiksi opiskelijoita, ja siitä jatkaa laajentamista. Sovellus on suunniteltu siten, että sen kehykset on skaalattavissa käytännössä kaikkiin demokraattisesti toimiviin maihin, miten suuriin tai pieniin yksiköihin tahansa. Kenties tässä on Suomelle uusi menestyksekäs vientituote. Me politiikkanörtit jäämmekin innolla odottamaan projektin tulevaa kehitystä.

Kesä Kalifor
auringon all

Teksti & kuvat Vilma Särkkä

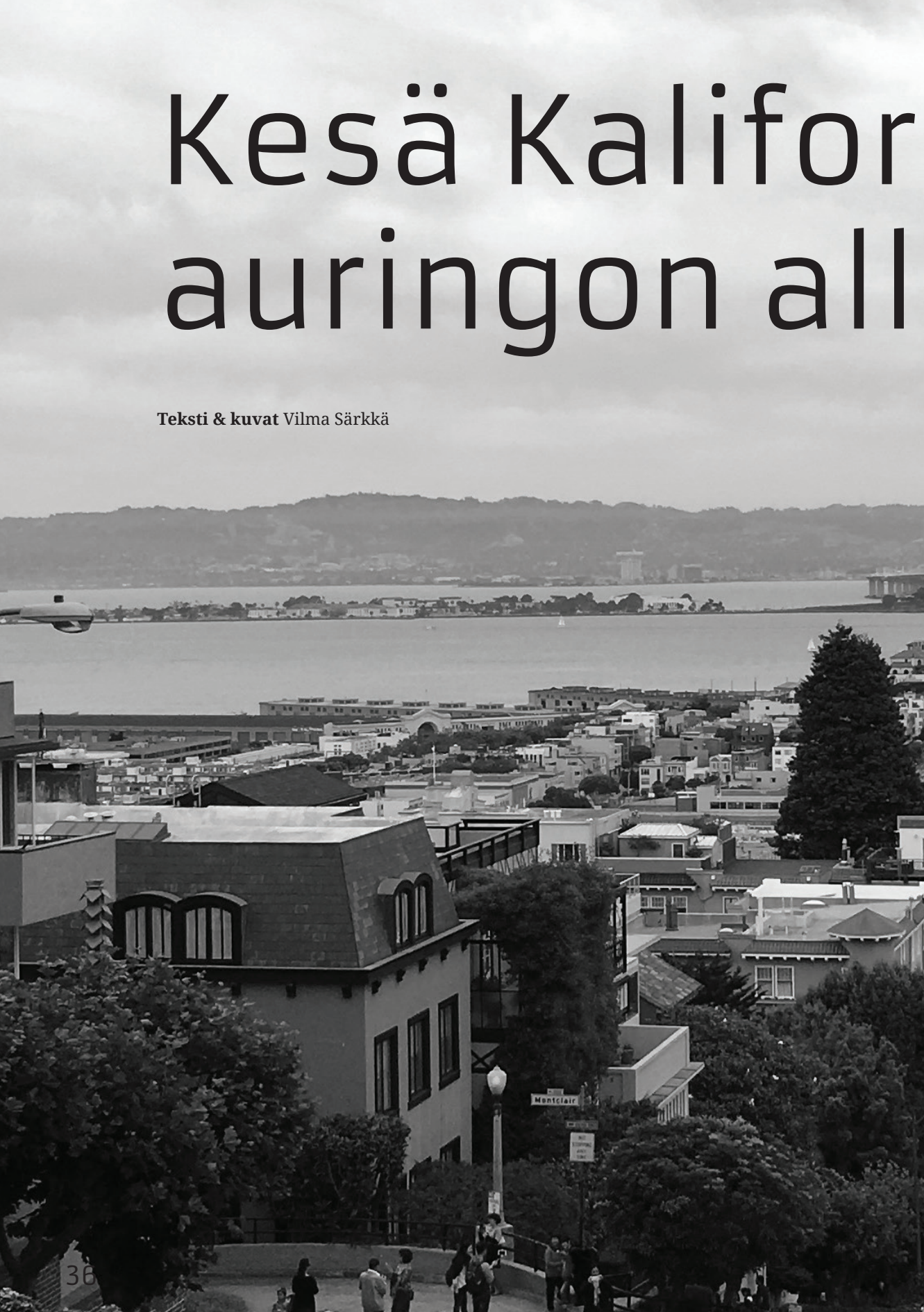

nian
a

Haas School of Business, yksi Berkeleyn kampusalueen 14:sta yliopistorakennuksesta.

Vuosi sitten syksyllä päätin toteuttaa yhden unelmistani ja lähteä opiskelemaan kesäksi Yhdysvaltoihin, Kaliforniaan. Byrokraattinen hakuprosessi sai ajoittain jopa epätoivon valtaan ja muutaman kerran ajattelin, etten enää toista kertaa moiseen ryhtyisi. Kaikki tämä oli kuitenkin vaivan arvoista, sillä vietin ikimuistoiset kuusi viikkoa Kaliforniassa, Berkeleyn yliopistossa.

Alkuun on hyvä mainita hieman UC Berkeleyn taustaa. Yliopisto on saavuttanut mainetta opiskelijoiden poliittisesta aktiivisuudesta 1960-luvulla muun muassa sananvapauden puolesta puhumisen sekä Vietnamin sodan vastustamisen kautta. Nykyään Berkeleyn aktivistit ovat kuitenkin poliittisesti hieman rauhoittuneet, vaikka yliopisto on edelleen tunnettu erilaisista aktivismi-liikkeistä, kuten protesteista. Kaupungista huokuu yhä myös San Franciscolle tyypillinen boheemius ja huolettomuus. Tietynlainen poliittinen nykyaikaisuus välittyy autojen Bernie Sanders -kannatustarroista ja ihmisten ehkä keskivertoa amerikkalaista liberaalimmasta ajattelutavasta.

Kurssitarjonta Berkeleyn kesäyliopistossa on valtava ja siihen paneutuminen ottaa oman aikansa. En lähtenyt Kaliforniaan kuitenkaan opiskelemaan pääainettani valtio-oppia, koska halusin kokeilla jotain muuta vaihteeksi. Lähtökohtana oli luonnollisesti opiskella sellaisia aiheita, joista olisi suoraan hyötyä opintoihini ja että niillä voisi korvata edes yhden kurssikirjan Suomessa. Olin siis valinnut kauppatieteellisiä opintoja johtamisen sivuainettani silmällä pitäen, mutta paikan päällä Berkeleyssä kävikin ilmi, että kurssini International Trade olikin taloustieteen kurssi. Eikä kyseessä tietenkään ollut mikään peruskurssi. Ajattelin kuitenkin yrittää, sillä olihan Mattlinin kanssa sovittuna jotain pientä kurssin korvaavuudesta. Siitä huolimatta kurssi osoittautui jo ensimmäisenä päivänä aivan liian haastavaksi ja matemaattiseksi tällaiselle untuvikolle. Vaihdoin taloustieteen muutaman mutkan kautta markkinointiin, jossa israelilainen professori esitteli itsensä jälleen matemaatikkona. Mielenkiintoinen sattuma. Ennakko-odotukseni kaatuivat siis toistamiseen, ja pian oli aika muistutella itselleen,

miten se taskulaskin toimikaan.

Opiskelu Kaliforniassa oli todella erilaista verrattuna siihen, mihin me täällä Turussa olemme tottuneet: luennoilla keskusteluun osallistumisesta sai läsnäolopisteitä ja ryhmätöitä tehtiin paljon. Oikeastaan melkein kaikki työ tehtiin ryhmissä ja vain väli- ja loppukoe olivat yksilösuorituksia. Esiintymiskokemusta sai myös rutkasti kotiin viemisiksi, sillä lähes joka viikko tuli puhuttua luokan edessä.

Asuntoa Berkeleystä tulee hakea jo hyvissä ajoin, sillä ne menevät nopeasti kaupaksi. Mielestäni paras vaihtoehto oli asua aivan kampuksen lähellä yliopiston asuntolassa kolmen hengen huoneessa, jolloin pääsi heti tutustumaan muihin opiskelijoihin. Samassa yksikössä asui myös paljon Berkeleyn tutkinto-opiskelijoita, mikä mahdollisti sekä kansainvälisen ilmapiirin että tutustumisen paikallisiin.

Yksi asia ylitse muiden mietitytti erityisen paljon Yhdysvaltoihin lähtiessä: ruoka. Sain kokea positiivisena yllätyksenä, että etenkin pohjoisessa Kaliforniassa ihmiset keskittyvät hyvinvointiin ja luomuruoka on todella suosittua; lähes jokaisessa ruokakaupassa luomu on myyntivalttia. Olin jo ehtinyt varautua kuuden viikon hampurilais-dieettiin, mutta kampukselta sai aina tuoreita salaatteja ja muuta puhdasta ruokaa helposti.

Kokemukseni Kaliforniasta eivät kuitenkaan rajoittuneet pelkästään kampukselle tai luentosaleihin. Viikonloppuisin oli välillä aikaa vuokrata auto ja lähteä tutkimaan länsirannikon kauneutta. Ehdimme käydä muun muassa Las Vegasissa, Los Angelesissa sekä Arizonassa Grand Canyonilla. Ja satuinpa eräänä päivänä törmäämään Bernie Sandersiin Berkeleyn kadulla. Lisäksi kesäkurssilaisille järjestettiin joka viikko päiväretkiä, yhteisiä illanviettoja sekä urheilutapahtumia.

Berkeleyn kadut ovat vilkkaita ja täynnä opiskelijoita, mutta samalla paikka on myös todella pieni Pohjois-Amerikan mittakaavassa ja kaikki tarpeellinen sijaitsee kävelymatkan päässä. Berkeleyn keskustasta on hyvät kulkuyhteydet San Franciscoon, jonne matka taittuu metrolla tunnissa. Berkeleyssä on myös varjopuolensa, sillä tuloerot ovat silminnähtävissä kaduilla. Kodittomia on paljon ja heihin törmää päivittäin.

Kaiken kaikkiaan voin lämpimästi suositella koulun ja vapaa-ajan yhdistämistä kesällä Berkeleyssä. Vaikka Trump ja Yhdysvaltojen poliittinen järjestelmä puhuttavat tällä hetkellä paljon, tutustuminen Kaliforniaan herättää toivoa liittovaltion uudistumisesta.

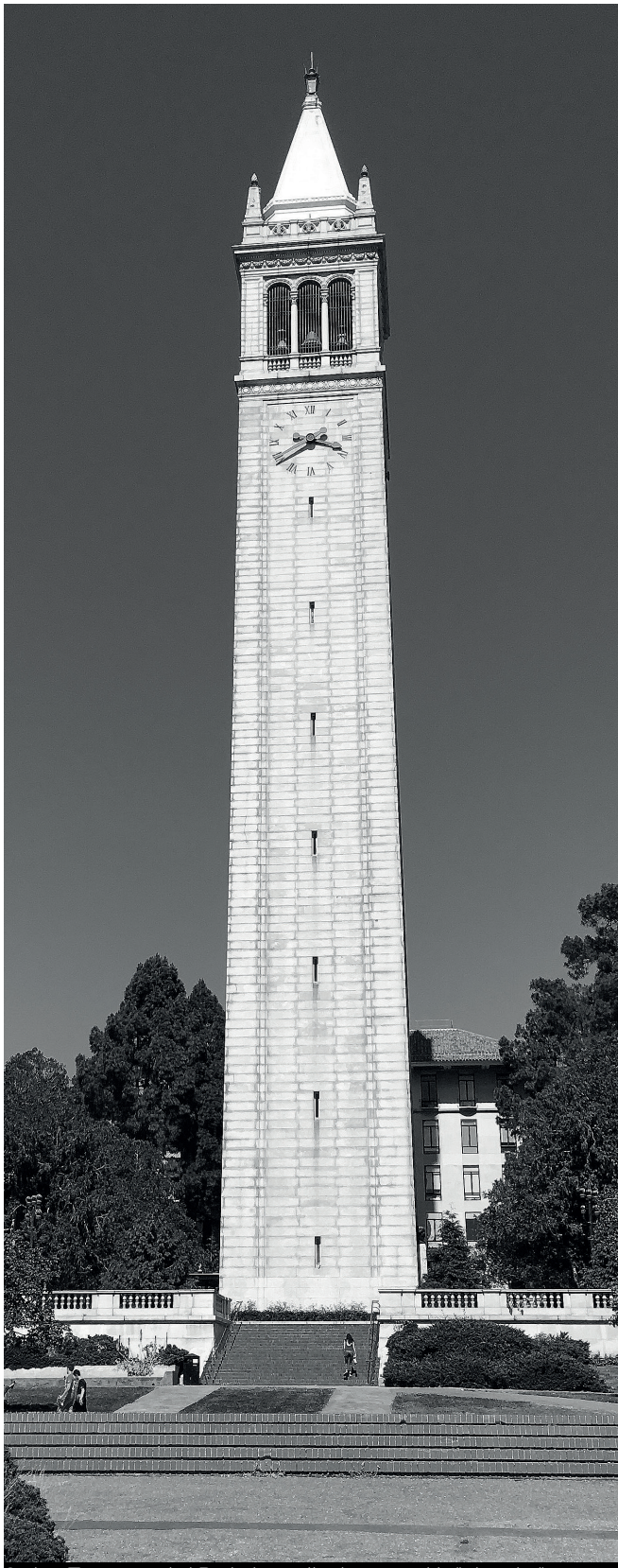

Sather Tower on yksi Berkeleyn yliopiston merkittävimmistä symboleista.

Yliopistoon?
Me tiedämme miten.
YOV
YLIOPISTOVALMENNUS.FI